

Innspill til utredning om betaling for bruk av kystsonen

Lebesby kommune – Finnmark fylke

Lebesby kommune er en stor kystkommune midt i Finnmark, og utgjør på mange måter en grense mellom øst- og vestfylket. Kommunen strekker seg fra sitt nordpunkt på Kinnarodden, som er Europas nordligste fastlandspunkt, til Laksefjordbotn 100 km lengre sør. Kommunens areal er på om lag 3 500 km², noe som gjør den til den 5.største i landet. Kommunens arealer går på begge sider av den 80 km lange Laksefjorden, og totalt utgjør kystlinjen i kommunen hele 400 km? **Sjekk med Birger..**

Historisk sett har bruk av kystsonen vært bærebjelken i all næringsvirksomhet i kommunen gjennom fiske og fangst. Videre har kystlinja vært viktig både for ferdsel og som rekreasjonsområder. Etter en stadig nedgang i lokale fiskebestander utover 1980- og -90 årene har det blitt mindre kyst- og fjordfiske mens oppdrettsnæringa har kommet mer i fokus. I januar 2007 var det i Lebesby kommune tildelt 15 konsesjoner for oppdrett av marinfisk (matfiskoppdrett), samt 6 konsesjoner for oppdrett av laks og ørret (matfiskoppdrett) samt to settefiskanlegg for laks og ørret. Dette utgjør relativt sett store arealer når en tar hensyn til smittevernsoner o.l. rundt anleggene.

Bruk av kystsonens arealer i kommunen er som nevnt ellers for en stor del benyttet til fiske, dette gjelder tradisjonelt kystfiske samt fritidsfiske. De områdene der det i dag er tildelt konsesjoner for oppdrett er regulert til slik bruk gjennom arealdisponering i "Plan for bruk av kystsonen i Lebesby kommune" vedtatt desember 2000. Planen hadde da vært gjennom bred høring og tverrfaglig utarbeid i nært samarbeide med kystsonens brukere. Planen er i dag under revidering og planlegges ferdigstilt i 2008.

I forbindelse med havneutbygging i kommunen først i dette tiåret ble det innført havnedistrikt i Lebesby kommune jfr. "Lov om havner og farvann" (Havneloven). Lebesby kommune valgte å legge hele kommunens sjøarealer inn i havnedistriktet for å kunne benytte havnelovens muligheter til å kreve inn avgifter der loven tillater dette. Slik en ser det er det lite aktuelt å benytte havneloven for slik arealavgift selv om dette har vært brakt på bane i flere diskusjoner.

Det er vår oppfatning at dersom en gir en spesiell virksomhet råderett over et område i de kystnære områder vil dette kunne gi begrenset mulighet for annen etablering. Et eksempel på dette i vår kommune er ønsket om å tilrettelegge for oljeomlasting eller fremtidig olje / gass produksjon. Kommunen har arealer som er velegnet for slik virksomhet som, dersom det blir aktuelt, vil kunne gi viktige inntekter til en næringsfattig kommune. Alternativ bruk bør derfor også vurderes å kunne gi kommunen en avkastning i form av en arealbeskatning eller liknende.

Når det gjelder naturressursene har vi litt av samme problemstillingen. Selv om det i en 15-20 år har vært en sterk tilbakegang i fiske på fjordene vet vi at dette kan snu relativt raskt igjen. Fiske etter kongekrabbe har på få år kommet opp i en årlig førstehåndsverdi på opp mot 80 mill.kr bare i kystnære farvann i vår kommune. Tap av fiskeplasser kan derfor gi fremtidige tap av inntekter for fiskerinæringa som igjen fører til reduserte kommunale skatteinntekter.

Bruk av kystsonen er etter vår vurdering definert i kystsoneplanen som områder innenfor grunnlinja, mens kommunens havnedistrikt går ut til territorialgrensen.

Hva angår mulige måter å avkreve en areal-, eiendoms- eller produksjonsbeskatning er Lebesby kommune av den oppfatning at dette må være gjort på en slik måte at det ikke blir en slik belastning for næringene ved at den settes unødig høyt eller at de